DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 23sten MEI, 1825. N. 21

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten Mei 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 17 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is,

Per order van den Raad Fiscaal,

W. V. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 13den Mei 1825.

DE ondergeteekende geeft te kennen aan alle de gene wien het mogte aangaan, dat niet tegenstaande de door hem voorheen gecultiveerde aanzienlyke commercieele betrekkingen met Cap. Francois, Holland, St. Thomas en Jamaica, hy aan niemand schuldig is

DAVID COHEN HENRIQUEZ.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Myn Heer 9. 9. 2. of I I B! zich noemende *opmerkzame (opmerkzaam) lezer van dit Week blad!*

Ik had my aanvankelyk voorgenomen U niet weder te antwoorden (vooral niet in Poëzy, want dit hebt gy U door schelden en lasteren onwaardig gemaakt) en het publiek met rust te laten, doch hetzelve geeft algemeen den wensch te kennen, U eens ontmaskerd, en in uw waar karakter als schryver en als mensch te zien; hierin kunt gy het dus toeschryven dat ik U nog eens een hartig woordje toespreek.

Gy vezeert *eene aanwyzing van botzende wanzinnigheden* (wat wil dit zeggen?) *en wezenlyke fouten even als gy dit wel in de Letteroefeningen gezien hebt*; doch I. I. B! dit Weekblad een nieuwsblad en geen letterkundig Tydschrift zynde past dit niet, het zoude het publiek verveelen en U nimmer verbeteren; wilt gy echter de door U geschrevene wanzin betreuren, (indien gy hiertoe niet te verwaand zyt) lees dan uwe Ode en de zeven eerste regels van uwen brief aan den Heer Redakteur van dit Weekblad, de dato 21sten Mei 1825, hierin zult gy eene menigte grove fouten tegen de woordvoeging, taalregelen, punctuatie, ja zelf tegen de verbuigingen vinden, waarvoor een schooljongen zich zelf schamen zoude.

Gy pocht *op uw onbevlekt gedrag zoo in uwe publieke als huisselyke bedryven*; dit gaat de beoordeelaars van uwe hersenvruchten niets aan, bewys liever dat uwe rympjes en prosa den stempel van goeden smaak, vernuft en kunde dragen, dit is uwe zaak! Evenwel, gy hebt het nu eenmaal geschreven: gy hebt uw *onbevlekt gedrag* geroemd en U zelven als het ware tot voorbeeld opgeworpen. (Hoe nederig!!) Het staat ons dus vry te onderzoeken, of dit voorbeeld navolging waard is, dan niet. Gy begint met het publiek te verzekeren, *dat gy geene verontwaardiging gevoelt, dat gy onverschillig zult blyven, dat Sincerus niemand zal haten,* enz. en eindigd met uwen ant gonist, langs slingsche en bedekte wegen aan het publiek voor te stellen, als *iemand die beschonken langs de straten rond loopt*, ja, hem zelfs in uw rympje getekend Fidelius, rechtstreeks *eenen vriend van Bachus* te noemen. Hieruit besluit ik dus, dat uw gedrag geenzints de *deugdelyke ontwikkeling* waard is, en pas uwen vraag aan het publiek aldus op U zelven toe: of een veinsaard lasteraar en leugenaar *ook tot de fatsoenlyke klasse van ingezetenen behoort??*

Foei I. I. B! schaam U iemand zoo lomp eenen blaam aantewryven, die niets tegen U schreef dan waarheid!

Kondet gy niet eene min tastbare logen bedenken?

Durft gy het door U bedrogene publiek nog als regters uitdagen? Dit publiek meen ik weet wie gy zyt, en wie ik ben, het verfoeit uwe lastertaal en laaghartige handelwyze! Dit publiek dat Argus oogen heeft, ziet beter dan gy en ditzelfde publiek tart ik, my eene daad aantetoonen waarvoor ik zoude moeten blozen,—veel minder dronkenschap! Doch genoeg, waagt gy het weder my het zy rechtstreeks, het zy ingewikkeld, eenige laster aantewryven, dan maak ik mynen naam in dit blad zelve bekend en stel het publiek in staat om te oordeelen *of het met de redelykheid en waarheidsliefde overeenstemmend mag beschouwd worden*, dat een zich noemend *onbevlekt man* op eene laage wyze zynen medeburger meer dan zyn leven,—zynen goeden naam ontroofd, en waarvoor dien *onbevlekten man* te houden zy!!

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Een ernstig woord aan I. I. B of den zich noemenden *Opmerkzamen Lezer van dit Week blad* (zie Courant No. 20)

Het heeft U, I. I B behaagd in bovenstaand No 20. den Heer Redakteur en door hem aan het publiek by een apropos als in het voorby gaan eene vraag te doen, deze: "*waarom verschynt niet de gewaande cyfermeester ook met zyne naamletteren onbeschroomd voor den dag?*"

Op zich zelven is dit eene onbeduidende vraag ofschoon de zoo genoemde cyfermeester oordeelt regt gecyferd te hebben, en daarom ook zoo meent, dat het woord *gewaand* op hem niet toepasselyk is. Intusschen is hy daarvoor geenzints *beschroomd*, maar hy heeft het niet gedaan, om dat het niet behoeft. Hoe dit ook zy, gy hebt den cyfermeester in de noodzakelykheid gebragt nog eens; en wel wat ernstelyker met U te cyferen, namelyk over dat gene, wat gy zoo vinnig als groot op gemelde vraag hebt doen volgen, dit: *hy zal toch geen loze fielt zyn, die bevreesd moet wezen zich zelven bekend te maken.* Fielt! weet gy wel wat dit woord betekend, dat gy daar gebruikt hebt?

Fielt,—een guit, een boef, een mensch die voor den strop ryp is! En dit schandwoord bezigt gy maar zoo vry en vlug tegen iemand, die het hem onbetwistbaar geoorloofde vermaak gehad heeft uw 9, 9. 2. te ontcyferen,—tegen iemand, dien als ontcyferaar gy niet eens kent, ten minsten niet met zekerheid kent! waarom hebt gy uwe cyfertallen niet in het rekenboek gelaten; als gy niet wildet, dat zy zouden ontcyferd worden. Enno, is dit een schelmstuk, eene *fieltery* aan den kant van hem, die zulks *naamloos* gedaan heeft? Of heeft myne goede Fee U beleedigd dat zy U zoo *zachtzinnig* de waarheid gezegd heeft? Verdient daarom haar vriend met eenen *fielt* in aanmerking gebragt te worden, om dat hy U ontmaskerd heeft, terwyl *hy met zyne eigene naamletters niet onbeschroomd aan den dag gekomen is?* Verdient elk schryver van een *naamloos* geschrift, dat men hem het woord *fielt* tegen de ooren gooit? Als dit door gaat waarom zyt gy dan niet met uwen naam of *met uwe eigene naamletteren niet onbeschroomd ten voorschyn gekomen?* En: zoudt gy dan ook niet "*geen loze fielt wezen, die bevreesd moet zyn om zich zelven bekend te maken?*" Gy, die dan als Sincerus, dan als Sinceri, dan als Fidelius, enz. op het toneel treedt, en achter zulke mommen (dat zekerlyk op zich zelve ieder vrystaat) uwen regten naam verbergt?—Het is waar, gy hebt uwen cyferbaas niet regtstreeks voor eenen fielt uitgemaakt, maar enkel gezegd: *Hy zal toch geen loze fielt wezen, die enz.*; Gy hebt dus evenwel zonder bestaanbare reden getwyfeld, of hy het al of niet zy; gy hebt dus zyn goeden naam openlyk verdacht gemaakt; gy hebt U vooronderstellenderwyze en schynbaar zacht uitgedrukt, op dat het positief hard gemeende des te helderder uitblinke; gy noot hem tot iets getergd dat gy zelven niet gedaan hebt, *zynen naam te openbaren*, en wanneer het hem lust dit niet te doen, hem voor eenen *vreesachtigen*, en dan in zulk een geval—voor eenen *lozen fielt* verklaard; en dit hebt gy gedaan tegen eenen ongenoemden die en om dat hy by uwe *rymbeuzelingen* in uw vaarwater gekomen is; dit hebt *gy* gedaan, die U eenen *onbevlekten man* noemt, en *uw gedrag aan de fatsoenlyke klasse tot deugdelyke ontwikkeling overlaat!!*

Nu, het zy dus aan de fatsoenlyke klasse overgelaten te beslissen, wat van den genen te houden zy, die braafheid voorgeeft, en als een Italiaansche Bravo den dolk onder den mantel verbergt.

Non pas qui, mais quoi.

Mei 25, 1825.

De Colombiaansche kouranten El Colombiano en Constitutionel Caraqueño van den 11den April, behelzen een zeer uitgebreid artikel genaamd "de kerk van Jezu Christus veranderd in een aanval op het gouvernement van Colombia, onder den naam van Vrymetzelaren." Wy hebben hiervan een verkort uittreksel gemaakt en indien in hetzelve de geestelykheid in Zuid Amerika en Spanje met zwarte verwen wordt afgeteekend, zoo ligt hier niet in opgesloten dat zulks met de R. C. priesters in het algemeen het geval is; want men heeft in Duitschland en Nederland onder hun zeer geleerde en deugdzame mannen, die tevens verdraagzaam zyn jegens anders denkenden, zoo als Pater Girard, stichter van het verbeterd onderwys in het kanton Friburg; Schrant, professer der godgeleerdheid te Gent; Van Heiligenwegen, vicaris van het aartsbischdom van Mechelen en een groot getal anderen.

Na dat de stellers van dit stuk eerst betoogd hebben dat de geestelykheid in Colombia in het algemeen ontevreeden is met de nieuwe order van zaken en liever de absolute monarchie van Ferdinand VII. wilde hersteld zien als meer overeenkomstig hunner heerzucht en andere belangen, zoo gaan zy voort met bewyzen by te brengen dat deze geestelyken, welke niet rond uit tegen het gouvernement dorven uitvaren dit evenwel doen onder het voorwendsel van de vrymetzelaars en Carbonaris tegen te werken. Zie hier eenige daadzaken die zulks bewyzen.

Den 7den July 1824 deed de priester R Comino, in de parochie kerk van St. Paulo eene redevoering, waarin hy met eene donderende stem de godde ooze en ketterschige vrymetselaars vervloekte. In Augustus daaropvolgende beval de bisschop van Merida den vikaris generaal over om bullen uittevaardigen, waarby de metselaars en carbonaris in den ban werden gedaan; deze orders werden afgekondigd in de parochie en klooster kerken; doch zoodra de intendant zulks vernam gebood hy den vikaris generaal om contra orders te geven en de bullen voor nul en geenerwaarde te verklaren even zoo als men met de bul van Pius de VII. gedaan had, waarby de insurgenten van Zuid Amerika in den ban gedaan waren.

Daar hunne intrigues in Caracas niet gelukten waar een al te scherp oog op hen geslagen werd, zochten zy de onwetende landlieden te verleiden, zoo als dan ook den 3den December een oproer uitbrak te Petare, alwaar het volk schreeuwde "leve de goddienst! weg met de ketters en vrymetselaars!"

Op Goeden Vrydag ll. beklom de eerwaarde vader Gregorio Betancour den kansel in de kerk van St. Philippus, nemende den vrymetselary tot zyn onderwerp: hierin beweerde hy dat het oogmerk der vrymetselaren was om de priesters en den goddienst uitteroeyen, en ging voort te zeggen dat hy zich zelve als een slagtoffer aanbood die voor het heil der kerk zy leven wilde wagen, enz. Hierop maakten de stellers van dit betoog deze aanmerking: "Zyne eerwaarde weet zeer wel dat de geschiedenis nergens het voorbeeld oplevert van een vrymetselaars vervolging, maar wel goddienst vervolgingen zoo als de moord in den St. Bartholomeus nacht en anderen waar het bloed in stroomen vergoten is; ook weet onze priester wel dat in plaats van de marte [illegible] te ondergaan, hy na de vermaakelykheden der predikatie zich zachtjes kan uitrusten in de armen van zyne geliefde Susdela, welke lieve meid ook niet gaarne de martelkroon met hem zou willen deelen."

Terzelfder tyd hield de priester M. Yepes in de hoofdkerk eene predikatie tegen de vrymet-

selaars, hen uitscheldende met zulke ruwe termen en onder zulke hevige gebaarden dat men eerder dacht op de vischmarkt te zyn dan in eene plaats die aan den godsdienst was toegewyd.

De priester R. Castro en de monnik F. de Paula Chasin maakten het ook al mede vry erg door hunne gemeenten aantemanen om tegen de geheime nachtelyke byeenkomsten zamen te spannen en hen uitteroeyen. Deze venten zyn dus in staat, zeggen de opstellers, om even als een andere Jakob Clement (de moordenaar van Hendrik de III.) den sluikmoordenaren eene dolk in handen te geven.

Die zelfde geestelyken weigerden dat men het lyk van een vrymetzelaar in gewyde aarde zoude begreven, maar stelden het op den oever der rivier de Guayre, op dat de wilde beesten het zoude verslinden terwyl zy een monument oprigten op het graf van A. Reyes, die als een oproermaker door de geregtigheid was ter dood gebragt.

Echter zyn de openbare predikatien dezer priesters nog de minst gevaarlyke middelen die zy bezigen: het is in de biegtstoel waar zy het geweten der zwakke zielen te baat nemen om deze optehitsen en om het maatschappelyk en huwelyk geluk te verwoesten en de liefde uitte dooven die er bestaat tusschen ouders en kinders, susters, broeders en echtgenooten, door valschelyk en boosaardiglyk de vrymetselary als God onteerend uitteschilderen.

Zoo handelden ook in het jaar 1822. de pater Venuera, de priester Meriño, de bisschop Creux, de trappist en een groot getal andere geestelyken in het toenmaals zoo gelukkig Spanje: Zy namen de oorbiegt te baat om het landvolk op te ruyen, hun weigerende absolutie te geven indien zy de wapens niet opnamen tegen het gouvernement en bedreigden hen met den duivel en de hel; het misleide volk nam de wapenen op door priesters geleid met het kruis in de hand; nu volgden eene reeks van moorden, plunderingen en brandstichtigen die tot huidigen dage nog geen einde genomen hebben en die Spanje tot eene hel maken; zoo hadden er te Barcelona en in een kleinen omtrek in eene maand 1500 sluikmoorden plaats; zoo zyn er verscheidene steden en dorpen welker inwoners in een paar jaren tot de helft verminderd zyn, zynde de andere helft door het staal der sluikmoordenaren gevallen. Daarom worden de regerings personen in Colombia aangesproken om hun oog te slaan op dit adderen gebroedeel, welks venyn indien niet by tyds te keer gegaan, zoo doodelyk voor de Republiek zal zyn; gedenkt (zeggen deze schryvers) aan de onheilen die zy Spanje hebben berokkend, want onder voorwendsel van den banier van het kruis te ontvouwen, werpen zy den standaard der vryheid ter neder; dat de intendanten der provintien hun geen gehoor geven om den invoer te beletten van de heilige schrift in het Spaansch vertaald; dit goddelyk boek verdient alomme verspreid en gelezen te worden; het is het licht op ons levens pad en de bron van zedelyke deugden.

Het betoog wordt op deze wyze gesloten:—"Hoewel wy thans gematigd zyn geweest by de beschryving der karakters dezer predikers des oproers, zoo zullen wy by eene volgende gelegenheid van de stoffen die wy verzameld hebben gebruik maken om deze apostelen van den vorst der duisternis in het ware licht te stellen en hen voor de wereld in hunne gansche afschuwelykheid te doen kennen."

De Vaderland lievende Vrymetselzaars.

Caracas, 29sten Maart 1825

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

Josefa Arcaya	Jacob Sinjor
Juan de Mata Aybar	H Senjor
F Alvares.	Pierry Voisier
Pablo Ygnacio Alcaya	Isaac Salas
T Brion	Victor Blanco
Manuel Cerero	Bernardo Sampayo
Manche Corea	Jacob Shoutet
Rico Gomes Castre	Jacob of Abm. Sasso
Inis Chest	Juan Padron Zalazar
R Gomes Casseres	Satunnia Zalasar
M M A Corea	J P Leseur
L de J Curiel	J B Lerrain
Jaimes Tores	Mr Lloyd
M Silvestra Dias	Irmiso de Isaac Levy Maduro
R Dias	Gwana Lacri
M L Delgado	Ma Anto. Muños
Rebeca Monsanto	Maria Marta
Pedro de la Mata y Elias	M Vita Mongurbo
T J Tolo	Johana Maduro
Guadalupe Contrenas	J E Molero
N C Griffith	P del Castillo de Lopez
J Goben	Vicente Villasante
B Gallego	David S de Valensia
B Moreno Henriques	M Tranco
Benjamin Henriques	T Pierre
Joseph de Mordy. Henriques	Juan Jose Badello
Martin Ylaber	Martina Levelao
Andris de Jalabera	Benito Prada
Jacob Sasso	

Den 26sten Mei 1825.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden. &c. &c &c.

Zal de Boekhouder en 1ste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minstbiedende aanbesteden de leverancie van gezouten vleesch, en spek aan s'Lands Magazyn ten behoeve het Garnizoen alhier, telkens voor veertien dagen voorraad tot dat er uit het Moederland daarvan zal zyn aangekomen.

Die daarin gading hebben, kunnen zich met geslotene Billetten uitterlyk op aanstaanden Dingsdag den 31sten dezer voor elf uren ten Kantore van den Raad Contr der Financien addresseren, alwaar het antwoord op dezelve daarna te bekomen zal zyn.

De Boekhouder en 1ste Commis voormeld,

J. PH BOSCH.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

21. lantje Eliza, Tobar, Chichiribiche
bark Amable Soledad, Castellano, Wierne
24. golet Maria, Rotje, Pto. Eskondido en Aruba
25. brik Susan & Sarah, Story, Philadelphia
bark Ross, Franson, Aguadilla
26 golet James, Coleman, Alvarado
27. —— Dorothea, Nicolaas, Puerto Cabello

UITGEKLAARD—MEI.

24. bark Amable Soledad, Bonaire en Coro
25. —— John, Van Eyken, Bonaire en Puerto Cabello
golet Maria, Rotje, La Guayra

Op Donderdag ll. is alhier van Puerto Cabello aangekomen, Z. B. M.'s korvet de Thracian, gekommandeerd door kapitein Andrew Forbes.

De Schryver van het stuk waarin Sinceria verdedigd wordt en hetwelk wy in dit nummer zouden hebben geplaatst, heeft zynen naam aan ons opgegeven, en heeft te gelyk het stuk terug genomen.

UITTREKSEL VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Uit deze papieren bemerken wy dat er te Nieuw York waren ontvangen nieuwspapieren van Londen en Liverpool. De inhoud dezer kouranten is in een kommercieel oogpunt beschouwd, van veel belang. Namenlyk door het ryzen der koloniale produkten: in Londen en Liverpool is de katoen veel gerezen. Terpentyn, koffy, suiker, &c. zyn allen gerezen; kort om, alle soorten van Amerikaansche en koloniale produkten, zyn grootelyks in prys gestegen en zeer veel in aanvraag. Het eenigste artikel hetwelke nog laag in prys blyft en byna onverkoopbaar is het tarwe meel.

De berigten van Lissabon zyn tot den 20sten February. Eenige nieuwe ministeriele en diplomatieke benoemingen zyn onlangs gedaan. De graaf de Porto Santo, afgezant te Madrid is benoemd tot den post van secretaris voor de buitenlandsche zaken, in plaats van de marine; men verwachtte dat de graaf de Subserra zyne plaats te Madrid zal vervangen; en de markies de Palmella vertrekt naar Londen in plaats van Parys.

Het gerucht dat eene Fransche krygsmagt Portogal zal overweldigen, heeft eenige ongerustheden te Lissabon verwekt.

De berigten van Calcuta loopen tot den 24sten September, van Madras tot den 12den October, en van de Mauritius tot den 20sten November, bevestigen de berigten welke ontvangen zyn wegens de onlusten in Ava. Dezelve melden tevens dat de Bormesen ten andermale pogingen gedaan hebben om de Engelschen uit het land te verdryven; maar ten gevolge der oneenigheden welke onder hen heerschen, is het te verwachten dat de Britten de overhand zullen behouden.

De Parysche dagbladen welke te Londen ontvangen zyn geworden, behelsden zeer belangryke staatkundige berigten. Wanneer het waar is, dat de Verbondene Mogenheden geweigerd hadden om Spanje by te staan in de herovering zyner overzeesche bezittingen, op voorgeving van onvermogen, dan bewyst het duidelyk, dat Engeland, het best mogelyke tydperk gekozen heeft voor de erkenning der onafhankelykheid van Zuid Amerika, zoo wel wegens den toestand van die staten als die van de mogenheden op het vaste land; dus dat het uitstellen van dien belangryken maatregel gegrond was op goede staatkunde en gezond oordeel.

Hamburg, 22sten Feb.—Wy hebben het volgende uit Madrid: "Het gerucht is hier algemeen, dat ons gouvernement eene notifikatie ontvangen had van het Heilige Verbond, dat de Verbondene Mogenheden zich niet in staat bevinden om Spanje te helpen, hare kolonien in Amerika te heroveren."

De Heer Wilberforce, de menschlievende voorstaander voor de afschaving der slaverny, is voornemens zyn ontslag te nemen als lid van het Parlement, uithoofde zyner afnemende gezondheid; hy heeft reeds 45 jaren lang zitting genomen in dat huis.

Een Parysche dagblad van den 28sten Feb meldt dat er reeds toebereidselen gemaakt worden ten huize van den Oostenrykschen ambassadeur voor den ontvangst van Prins Metternich. "Zyne komst te Parys heeft het gerucht doen ontstaan dat een kongres zal gehouden worden, bestaande uit de ministers van Frankryk, Spanje en Oostenryk, om besluiten te nemen omtrent de nieuwe Zuid Amerikaansche staten. Vele personen zyn van gevoelens dat prins Metternich te Parys is gekomen, alleenlyk om de gevoelens op te nemen, van het Fransche kabinet jegens Griekenland. Zyn voornemen is tot in de maand Mei te Parys te blyven, en dan naar Milaan te vertrekken, alwaar de byeenkomst van de keizers van Rusland en Oostenryk zal plaats hebben.

De koning van Engeland was ziek te Windsor. De Heer Canning had een vergeten aanval van de jigt; hetwelke veroorzaakt is door de groote werkzaamheden in het Huis der Gemeente wegens de emancipatie der Katolyken in Ierland. De hertog van Wellington was tevens ziek aan een gezwel in het oor.

Men zegt dat het Britsche gouvernement schikkingen gemaakt heeft om 2000 emigranten van Ierland naar Canada te zenden.

De uitgebreide hervorming, zegt de *Konstitutioneel*, welke door de Pacha van Egypte zal gemaakt worden, in zyne staatkundige, civile en militaire administratien onder het advies en superintendentie van Fransche officieren en met voorkennis en goedkeuring van het Fransche ministerie verdient eene rype overweging en vereischt de strikste waakzaamheid van ons gouvernement.

(Uit de Constitutioneel.)

Parys, 1sten Maart.—Men zegt dat er gebeurtenissen van veel belang in Egypte in til zyn. De Pacha wendt vele pogingen aan, om zyn land te beschaven; er worden twintig duizend troepen geinstitueerd in de taktiek van Europa, op order van den Pacha. Verscheidene Fransche generaals, waaronder geteld worden generaal Boyer en Levron, als mede een aantal officieren, die op half soldy zyn, of den dienst gekwiteerd hebben, zyn te Cairo aangekomen alwaar zy in dienst van den Pacha getreden zyn. Men zegt dat hun vertrek niet onbekend was by het Fransche ministerie. Er worden manufaktorien en assurantie kompagnien daargesteld in Egypte; en een nieuwsblad zal uitgegeven worden. De Pacha maakt steeds groote toebereidselen voor den aanval op Griekenland; maar men was van gevoelens, dat zoo dra zyne krygsmagt genoegzaam in gereedheid al gebragt zyn, dat hy zich zal verklaren tegen de Ottomansche Porte. Ten blyke hiervan verneemt men dat er erstige onlusten plaats hebben gehad in Candia, tusschen de Turken en de Egyptenaren; en dat er van beide kanten veel bloeds vergoten is. Het is zeer zeker dat de groote Heer geheel andere dingen te betragten heeft, dan de overwinning van Griekenland, hetwelke te merken is, uit de groote pogingen welke hy aanwendt. Hy was wederom genoodzaakt, om nieuwe papier geld uittegeven; en een Firmen was afgekondigd aan zyne Pachas, waarin zy aangemaand worden, om getrouw te zyn, of met andere woorden gezegd, waarin hy aan hunne trouw twyfelt. Thans gelooft men dat de tyd daar is wanneer het Turksche ryk tot deszelfs val genaderd is. Ibrahim Emini, intendent van de Mint en minister der finantie is van zynen post afgezet; hy is opgevolgd door Achmet Effendi, die voor dezen deze plaatsen bekleedt hebben. De hoofdstad is rustig, maar vele omstandigheden duiden aan, de vrees waarin het gouvernement verkeert voor onlusten.—Op den 17den January waren er door de politie verscheidene komplotten ontdekt in eene der wyken van Konstantinopolen; zy wilden den val van de tegenwoordige ministers berokkenen. Verscheidene leden van die zamenkomsten, zyn in hechtenis genomen; maar het afgeven van de order om de koffy huizen, &c. te sluiten is genoegzaam bewys, dat het gouvernement eene uitbarsting vreest.

Men heeft nog niets vernomen, wegens het onvoldoende antwoord gegeven door de Reis Effendi aan M. de Minziacky. Men zegt alleenlyk dat deze minister zoude gezegd hebben aan een ander minister van eene kristen mogenheid dat de Porte stiptelyk de bestaande traktaten zal nakomen.

De Grieken belegeren steeds Patras. Volgens berigten heeft een Turksche fregat, met twintig transport schepen onder deszelfs konvooi ter hoogte van het eiland Chios, vier Grieksche brandschepen ingehaald welke vier transport schepen onder konvooi hadden. Het gevolg van deze ontmoeting is gemakkelyk te gissen: het fregat werd verbrand en de transportschepen genomen.

Het schynt dat de opstandelingen tegen het Grieksche gouvernement geheel ten onder gebragt zyn; maar eene andere omwenteling heeft plaats gehad in de Turksche provintie van Servien, dewelke slechts gedeeltelyk gestild is.

Hanover, 18den Feb.—Kapt. Davidson, aid-de-kamp van Z. K. H. de gouverneur generaal is gisteren naar Londen vertrokken met berigten van de grenzelooze schaden welke de laatste overstrooming te weeg gebragt heeft. In de naastvolgende zomer zal een gedeelte van de soldaten gebezigd worden, om de dyken &c. te herstellen op de plaatsen waar het meest geleden heeft.

De eerste inschryving voor de hulpbehoeftigen beloopt reeds op 15000 ryksdaalders in goud en 4750 ryksdaalders in zilver. Aan het hoofd van de lyst staat Z. K. H. de hertog van Cambridge geteekend voor 10,000 ryksdaalders in goud en de hertogin zyne gemalin voor 1000 do. Verscheidene sommen waren reeds byeen gebragt voor de uitnoodiging van het gouvernement.

Een brief van Embden van den 15den meldt het volgende. De schepen welke gezonden waren naar de eilanden zyn nu terug gekomen. De kapiteins zeggen dat de eilanden van Baltrum en Juist geheel verwoest zyn; de ongeluk-

kige inwoners hebben tenten opgeslagen op duins om er onder te wonen.

Een brief van Heiligen, aan de West kust van Sleswig geeft een droevig afbeeldsel van de verwoestingen welke de storm in den nacht van den 3den aangerigt heeft, in de omliggende kleine eilanden en platte landen: van de 270 huizen bleven slechts 32 bewoonbaar; 80 per sonen hebben hun leven verloren en al hun vee zyn vergaan. Die in het leven gebleven zyn, hebben alles verloren, zonder schuilplaats, kleeding of levensmiddelen.

UIT EL VIJIA VAN PUERTO CABELLO VAN DEN 16DEN MEI.

Een brief gedagteekend Gibraltar den 10den Maart meldt het volgende:—Er blyft geen twy fel meer over wegens de erkenning door Engeland der onafhankelyke staten van Colombia, Mexico en Rio de la Plata; en men heeft te ver wachten dat volgens deze grondbeginselen Spanje zich met hare gewezene kolonien zult ver zoenen, schoon dat het gouvernement van Madrid klagten heeft laten doen door zynen afge zant te Londen en den broeder van den staats minister Zea de Bermudez heeft afgevaardigd naar het hof van St. Petersburg, om de bescher ming van den keizer afte smeken; en men is ver zekert dat California is aangeboden geworden, wanneer Rusland Spanje met hare schepen wil helpen in eene nieuwe expeditie naar Amerika

Het blykt tevens uit denzelfden brief dat de koning van Portugal de onafhankelykheid van Brazilie door bemiddeling van Engeland zal er kennen; waartegen de koning van Spanje zich verzet, voorgevende dat zulks een slecht voor beeld zal geven aan de Zuid Amerikaansche staten, zoo dat men denkt dat dit een grondslag zal leggen voor een oorlog in Europa; waarby nog gevoegd wordt, dat zes Spaansche regimenten orders ontvangen hebben om naar Badajoz te vertrekken.

In Spanje is het nog onrustig en de vervolgingen nemen geen einde. De handel is geheel en al gestremd en om de maat der ellende vol te meten, hebben zy den ganschen winter geene regens gehad, en de oogst is geheel verloren, zoo dat de honger een einde van hen zal maken; en wat het ergste is, dat schoon er hier meer dan een millioen fanegas van koorn bevindt, zoo wil het Spaansche gouvernement niet toelaten dat er geen enkeld graantje zal ingevoerd wor den in deszelfs grondgebied; en de bewoners van Algeciras, Sanroque en de grenzen, die voor niet veel dagen meer brood hebben, komen dezelve hier halen. Wat eene dwaasheid van een minister!

Thans is alhier een stoom vaartuig van Cadiz aangekomen; de passagiers aan boord van hetzelve vertellen, dat de Franschen zich verster ken in al de punten der omstreken van die stad.

By de aankomst van de post van dezen mor gen, wordt de tyding gegeven dat de Engelschen hunne krygsmagt met 20,000 man versterken, dat eene zware expeditie naar Portugal zal vertrekken; en dat de infant Don Miguel onterfd is van zyne regt op den troon.

OVERLE[illegible]N.—Op den 21sten laatstleden, de Heer W. G. Schoonewolff.

Arrived on Thursday last from Puerto Cabello, H. B. M.'s corvette Thracian, capt. Andrew Forbes.

LATEST AND IMPORTANT FROM THE PACIFIC.

From the Constitutional Caraqueño of the 25th April 1825.

We have official news from Peru up to the 7th January. The Libertador was at Lima in good health. The fort of Callao refused to sub mit to the tenor of the capitulation of Ayacucho; but its means of defence were precarious indeed. Four gun-boats well armed and manned went over to the besiegers. The liberating troops had already occupied the whole territory of Peru, which in virtue of the capitulation aforesaid, acknowledged the independent government. The Spanish generals and officers comprehended in the capitulation, embarked at Arequipa in a French vessel for Europe. The line of battle ship Asia and brig Achilles, according to the latest information, sailed for the Phillipine islands. The traitors Torretagle and Berindoaga have also embarked in a French vessel for Europe; the above transaction gave rise to the following

DECREE.

Bolivar Liberator president of the Republic of Colombia and charged with dictatorial power in Peru.

CONSIDERING:—

1st. That the capitulation agreed upon between the general, commander in chief of the united liberating army, and general Canterac, commander in chief of the Royalist army, stipulates the surrender of the forts of Callao:—

2d. That this capitulation was proposed, agreed upon and signed by the Spanish chief, on whom legally devolved the supreme command of the territories occupied by the royalist troops instead of D. José de la Serna vice king, who was taken prisoner:—

3d. That the commander of the castle of Callao is a subaltern to the authority of the vice king, by whose order he held his command.

4th. That said commander has refused admittance to the commissioner fully authorised by his own government, to intimate to him the fulfilment of the capitulation.

5th. That he, by refusing to hear or parley with the flags of truce of the Republic, has forfeited the rights of nations:

6th. That in conformity with the foregoing reasons, the commander of the fort of Callao, is to be considered an authority, without law, jurisdiction or dependence:—

I have decreed and do decree as follows:—

1st. The enemies in the fort of Callao shall be considered, as separated from the Spanish or any other nation whatsoever:—

2d. With regard to the Republic, they have forfeited the rights of nations:

3d. All vessels—the masters, supercargos or owners thereof—who by any means soever, should render any assistance to the fort of Callao, shall be refused admittance into the ports of the Republic.

4th. All persons, who by land, should in any manner assist the fort of Callao, shall be liable to capital punishment.

5th. Those who faithful to their duty, fulfil in due manner the treaty to which they are legally subject, as Spaniards within the stipulation thereof, shall be excepted from the tenor of art. 2d.

6th. A copy of this decree shall be transmitted to the commanders of the neutral forces, stationed in the Pacific.

Let the above be printed, published and circulated. Given in the dictatorial palace at Lima, 2d January 1825.—4th of the Peruvian Republic.

BOLIVAR.

By command of His Excellency,

JOSE SANCHES CARRION.

(Gaceta de Colombia No 178)

Extract of the official account of the engagement of Ayacucho given on the field of battle by general Sucre to the liberator.

"We had already taken upwards of a thousand prisoners—among them 60 chiefs and officers—14 field pieces 2500 muskets, &c. and seen the enemy cut off in all directions, when general Canterac, accompanied by our general Lamar, appeared before me, suing for a capitulation. I had it in my power to order the whole of the enemy's army, to surrender at discretion—but I thought it worthy of American generosity, to cede some honors to the vanquished, who had been 14 years victorious in Peru, and I have granted them a capitulation on the field of battle, which I enclose to Y. E. and whereby the whole remnants of the Spanish army—the whole of the territory of Peru now occupied by their arms—all the garrisons—ammunitions, military magazines, and further, the castles of Callao with every thing in them, have surrendered. At this moment the liberating army counts among its trophies, the lieut. generals La Serna and Canterac, field marshalls Valdez Carratalá, Monet and Villalobos, brigadier generals Bedoya, Ferraz, Camba, Somocursio and 5 others, 16 colonels, 68 lieut. colonels, 414 majors and subaltern officers, upwards of 2000 non-commissioned officers and privates, an immense quantity of muskets, drums and military stores—besides 1800 slain and 700 wounded, who have been the victims of their obstinacy and of Spanish temerity. Our loss amounts to 370 killed and 609 wounded.

According to the return taken by the staff officer, the effective number of the enemy's army, amounted to 9310 men, while the liberating troops amounted to only 5.780. The royalists were at a loss which to admire most—if the intrepidity of our brave during the action, or their sangfroid, their constancy, and the order and enthusiasm which prevailed among them in their retreat from the environs of Cusco, to Huamenga, always keeping the enemy in check, through a distance of 80 leagues, during which we several times offered them battle

The campaign of Peru is terminated—the independence and peace of America has been signed on this field. The united army flatters itself that the laurels it has gathered on the plains of Ayacucho, will be a homage, worthy of the acceptance of the liberator of Colombia.

ANTONIO JOSE DE SUCRE

Lima Gazette No. 1, Vol. 7.

After which, the liberator addressed the army in these words:—

Soldiers:—You have given liberty to South America:—one fourth of the world is the monument of your glory. Where have you been and not conquered?

Soldiers:—South America is covered with the trophies of your valor: but Ayacucho, like Chimberazo, rears its lofty head, proud of its superiority.

Soldiers:—Colombia owes you this fresh glory—Peru, its life, its liberty, its peace:—all La Plata and Chile are also indebted to you for eminent advantages. The good cause—the rights of man have triumphed by your arms, in the dismal struggle against their oppressors. Behold then, how much humanity has gained by your heroic sacrifices.

Soldiers:—Accept the boundless gratitude which I tender you in the name of the Republic. Be sure at the same time, that your labors will be rewarded in proportion to their merits, previous to your returning to your native country; yet no, you can never be sufficiently requited; your services are beyond all recompense.

Peruvian Soldiers:—Your country will ever reckon you in the number of its first deliverers.

Colombian Soldiers:—Hundreds of victories immortalize your lives, even to the end of the world.

Head quarter Lima, 25th Dec. 1824.

BOLIVAR.

FROM AMERICAN PAPERS

Latest from Europe.—Our intelligence by the ship Crisis at New York from London, is as late as the 5th ult inclusive—and to mercantile men will be found highly interesting. Our commercial readers are referred to the proper head for the latest advices. The intelligence, so far as regards its political character, appears unimportant. One thing however is plain, that if the members of the Holy Alliance in consequence of the English recognition of South America do nothing—the presumption is that they mean to do nothing—and it is abundantly clear that nothing has been done. From England we learn that a motion on the floor of Parliament in favor of Catholic emancipation was carried by a majority of thirteen. Spain remains in a state of broil and of domestic discontent as usual. Couriers are passing between Petersburg and Paris; but no intelligence worth communicating has grown out of these diplomatic movements. The Grecian insurrection appears to have been effectually repressed; but another has taken place in the Turkish province of Servia that was only partially put down at the date of the last advices. The Pacha of Egypt was still making preparations for the invasion of Greece; but it was conjectured that when his forces were in readiness to march he would rebel against the Ottoman Porte. As an evidence of this, we learn that in Candia serious dissentions had existed between the Turks and the Egyptians, and that blood had been shed on both sides. Indeed that the Grand Seignor has something else to employ his attention at the present moment than the conquest of Greece appears evident from the exertions he is making. He has been compelled to make a new emission of paper money, and has issued his firmans to his Pachas exhorting them all to be faithful; in other words he doubts their fidelity. The hour for the prostration of the crescent we believe to be near at hand. The Grecians are still engaged in the siege of Patras. We learn that a Turkish frigate escorting twenty sea transports off the isle of Chios, overtook four Grecian fireships escorting four transports; the consequence of this interview may be well conceived; the frigate was burned and the transports taken.

Treaty with Colombia.—For the information of our readers generally, we have given below an abstract of the provisions of the treaty of amity and commerce between the United States and the Republic of Colombia. This treaty was concluded at Bogota on the 3d Oct 1824, by our minister Mr. Anderson—was ratified by the senate of the United States near the close of its recent session, and has been returned to Colombia for ratification by that government.

It is the first treaty with any one of the new American nations, and will probably serve as a model for all others. It is founded (as has been truly remarked by the New York American,) in the only just and sound doctrine of reciprocity of interests and benefits, and breathes throughout the liberal principles which it has been the honor and the best boast of this country to have first proclaimed and steadily practised upon in their negotiations with foreign states. It recognizes some very important distinctions, of which the most essential is the doctrine of "free flags making free goods." This is broadly adopted, as between the two contracting parties, and as applicable to all other nations acting on the same principle, but so such only.

The 2d article stipulates that neither party shall in commerce or navigation grant to [illegible] other nation which shall not be freely a[illegible] ly enjoyed by the other.

The 3d article stipulates that the citizens of either republic shall mutually enjoy in all the coasts and countries of the other, residence, trade in all sorts of produce, manufacture or merchandize allowed to the most favored nation, and paying no higher duties.

4. The commanders of vessels, merchants and other citizens of both republics shall be allowed to transact their whole business in the territories of either, and to be treated in all respects as citizens of the country where they reside.

5. The citizens of neither of the republics to be subjected to embargo laws and commercial restraints in the territories of either without indemnification.

6. When the citizens of either republic seek protection in the territories of the other by distress, shipwreck, pursuit of pirates, &c. they shall receive every kind of favour, protection, &c.

7. All vessels captored by pirates, or merchandize, &c. and brought into the territories of either party, or found in that place, shall if demanded and proved in the space of one year be restored to the proper owner.

8. Vessels wrecked, foundered or stranded on the coasts of either party, shall be repaired without the exaction of any duty upon goods thus landed until their exportation.

9. Citizens belonging to either party, may in the jurisdiction of the other, make their will, or otherwise dispose of their property, paying only the charges that the inhabitants of the country pay—and may succeed to property in the same way. To real estate if the parties should be aliens, they shall be allowed three years to dispose of the same as they think proper.

10. Both parties pledge themselves to afford every possible facility to the citizens of the other residing in their territories in the recovery of their property by legal means.

11. Both parties promise the enjoyment of perfect and entire liberty of conscience to the

citizens of the other residing in their dominions, and when dead the rights of burial according to the usages of both.

12. Allows the citizens of both governments to sail with their ships with merchandize from any port to places hostile to either party, and to sail with all kinds of merchandize to a port belonging to an enemy of both—not only from a neutral port, but from and to a port belonging to an enemy—that free ships make free goods, and the merchandize be exempt from seizures, although belonging to the enemies of either, contraband always excepted; the same liberty allowed to persons with the exception of officers and soldiers in the actual service of the enemy. The stipulation that the flag shall cover neutral property to be applied only to powers who recognize the principle

13 Neutral property found on board enemies vessels shall be adjudged enemies property, unless shipped previous to a declaration of war, or after it done without the knowledge of war, no ignorance to be pleaded two months after the declaration.

14. The liberty of navigation is to extend to all articles not contraband of war, and this contraband is only to be extended to instruments of war, clothing, &c.

15 All other articles of merchandize are expressly allowed, even to a blockaded port, and when blockaded by either party, unless when it is actually with a force sufficient to prevent the entry of a neutral likewise.

16 Articles of contraband, such as enumerated, when found, shall only be liable to seizure, and no vessel shall be detained on the high seas after their delivery. If too bulky, the vessel shall be carried into the nearest port for trial.

17. As the place blockaded may be unknown to either of the parties, vessels may be turned away without any confiscation of the cargo not contraband, and shall only on a second attempt be confiscated; and if found therein after the reduction of the place, she shall be restored to her rightful owner.

18. When search is made by a vessel of war belonging to either party of a neutral belonging to the other, the vessel of war shall remain out of the reach of cannon shot, and shall send three men only on board, and the neutral party shall not be compelled to go on board the examining vessel.

19 Vessels belonging to either party, if either is engaged in war, shall be furnished with papers, sea letters, &c. expressing the cargo, and with certificates containing the particulars thereof, sailing from what port, and whither bound, a want of which will subject her to condemnation.

20. The verbal declaration of the commander of a convoy upon his honor that the vessels contain no contraband articles when bound to an enemy's port, to be always sufficient.

21. Established courts only shall take cognizance of captured vessels—the sentence shall state the reasons, and an authentic copy shall be delivered to the commander when demanded

22. When one of the parties is engaged in a war with another nation, no citizen of the other shall accept a commission or letter of marque under the penalty of being treated as a pirate.

23. If the parties be engaged in a war with each other, six months shall be allowed to merchants residing on the coasts to arrange their business and depart where they please under the protection of the government; those residing in the interior shall not be disturbed if they make no disturbance.

24 No debts, shares in bank, nor money belonging to citizens of either party shall in any event be confiscated.

25. The ministers, agents, and consuls of both parties, shall enjoy in the dominions of each the privileges allowed to those of the most favoured nation.

26 The parties agree to admit and receive from each consuls and vice consuls from the other, in all ports open to foreign commerce.

27 The consuls and vice consuls shall exhibit their credentials to the government, and after issuing the exequatur they shall be respected as such in the districts where they reside, by the constituted authorities.

28 The consuls and vice consuls not being citizens of the place where they reside, shall be liable to no impost, taxes or contributions, and their papers to be inviolable

29 The consuls shall have power by applying to the proper authorities, to arrest and detain deserters from public and private vessels of their country, proving them to be of their crews by proper documents, may imprison them in the public prisons to be sent to the ships where they belong: if not sent within two months after arrest, to be set at liberty.

30 A consular convention shall hereafter be formed defining consular rights, duties, &c.

31 This treaty in all parts relative to commerce and navigation is to remain twelve years in force from the date of exchanging the ratification—in all those parts relative to peace and friendship to be binding forever. Any citizen belonging to either party infringing any of the articles is to be held personally responsible, each party engaging to afford him no protection. If any of the articles are in any other way violated, no acts of reprisal are to be allowed by the other—nor war declared until the party considering itself offended shall have presented to the other a statement of damages, verified by proof, demanded justice, and shall have been refused or delayed. This treaty is not to interfere with treaties made with other kingdoms or states.

LONDON.

February 22.

Captain Franklin, who has been appointed by government to the command of the land arctic expedition, sailed from this port on Wednesday last in the Columbia, capt. Lee, jun. for New York. The party consisted of captain John Franklin, Dr. John Richardson, lieut. George Back, Mr. Edward Nicholas Kendall, midshipman, Mr. Thomas Drummond, botanist, and a party of marines. On their arrival at New York, they will proceed to Upper Canada, and then to Fort Chepewyan, on their way to the Polar Sea, by the Mackenzie River. On reaching its northern extremity, captain Franklin and lieut. Back, with part of the expedition proceed to the westward, in the hope of reaching Behring's Straits; while Dr. Richardson and Mr. Kendall, with the other party, proceed to the eastward, tracing the coast of America, if possible, to the Copper Mine River. Considerable interest was excited on the pier of the Prince's Dock when the party assembled on board the steam boat prepared to take them to the Columbia, that vessel having gone round the Rock early in the tide. When the steam boat loosed from the pier, a general and prolonged cheer was given, at which capt. Franklin seemed much gratified, and courteously returned the salutation.

Floods in Holland.—Extract of a letter from Amsterdam, to a friend in this town, dated February 6:—"Great alarm was excited here last Friday by the rising of the water. It was apprehended that the whole town would be flooded, for it seemed impossible that the dyke should resist the force of the water. In the middle of Friday night, news arrived that the dyke, near Dungerdam, on the opposite side of the Y, was broken down, and that the greatest part of Waterland was lying under water.—This, it seems, has saved Amsterdam; for the water having spread itself over a large tract of country, no longer beats against the dykes hereabouts with the same violence. All Saturday and Sunday, people were busy sending boats to fetch away the unfortunate inhabitants of the villages in Waterland loud. Most of them had been obliged to take refuge on the roofs of their houses, so high had the water risen. The theatres, in Amsterdam are closed in consequence of this calamity."

Hamburgh papers to the 8th instant, and Dutch papers to the 12th have arrived. At Hamburgh, on the 4th inst. the flood rose upwards of twenty feet. On the Hanoverian coast of the Elbe, the effects of the floods had been very distressing, and many dikes had been washed away. At Ritzebuttle, the dike in the east of the harbour gave way, and the water poured into the town; the whole country became a great lake. The sea dike of Groden seems to have been broken through in five or six places. The foundation of the light house is greatly injured. The bathing-house and its dependencies are in part swept away The warehouses are all gone. Ships that were on the stocks are turned upside down, and others thrown on the strand or entirely carried away The island of Neowerk has also suffered severely. All the cattle are drowned, and the inhabitants have fled, destitute of every thing: only the inhabitants of the light-house, and the attendants on the lamps, remained at their post, to whom provisions had been sent.

March 5.

The young Lucien Murat is still in the dungeons of Algesiras: there is even reason to suppose that the affair will be protracted five or six months.

March 11.

We have received, by express, the Etoile, dated yesterday, and the Journal du Commerce of Tuesday. From the latter we have extracted two paragraphs which would lead to the supposition that Russia has some plans in contemplation not very compatible with the existing tranquillity of continental affairs.—*Courier.*

"A private letter from Bremen, of a recent date, states that the independence of Greece is the almost exclusive object of Mr. Stratford Canning's mission to St. Petersburgh. It is confidently affirmed in the same letter, that England having recognised the New States of South America, Russia claims for herself the right to interfere in the affairs of Greece according to her own views and interests; and that the approaching visit of prince Metternich to Paris has for its special object to induce the French government to unite with Austria in opposing the aggrandisement of Russia.

"The works at Cronstadt for repairing the ships of war which compose the Russian fleet in the Baltic are carrying on with the most extraordinary rapidity, under the direction of two adjutants general of the emperor Alexander."

There have been arrivals to day from all parts of the continent, but the accounts by them are of little importance. Through Holland information has been received from St. Petersburgh to the 24th ult., which mentions that there had been some improvement in colonial produce there, although the large speculations entered into in this country within the last fortnight, were of course not known in Russia. The advices mention that the emperor intended to contract for a new loan, if it could be obtained at a lower rate of interest than that formerly raised in London Not a word is said respecting the negociation for the recognition of the independence of Greece, but it appears that the exchange of couriers between St. Petersburgh and Vienna had been very frequent since the 1st ult., which had created some suspicion of a slight misunderstanding among the Allied Powers.

March 12.

Buenos Ayres, Dec. 1—The unexpected detention of the ship Natchez, by which this goes, enables me to say that it is no longer a doubt as to the views of England in relation to these countries, for, at a public dinner given by the English merchants yesterday, to which a number of the most respectable creoles were invited, Mr. Parish publicly declared that he is already empowered by his government to acknowledge the independence of the provinces of Rio de la Plata.

The French papers of Thursday have reached us, but they possess little interest. Accounts from Spain state, that the cabinet of Madrid is very active, in consequence of the dispatches from Russia and England. A decree of his majesty for the suppression of smuggling has just appeared; moveable columns will be employed to traverse the provinces, and to check its pernicious effects.

Earthquake in the Ionian Islands.—Letters of a recent date were yesterday received from Corfu, stating that a shock of an earthquake had been felt there, and that just as the letters were about to be dispatched, an individual had arrived there from Santa Maura, who deposed that a great portion of that island had been destroyed by a similar convulsion. Preveza is represented also to have suffered considerably.

Private Correspondence.

Letters have been received from different parts of Spain in the regular course of post; those from Madrid mention that Ferdinand, notorious for a capricious disposition, was selecting a new set of ministers; and that a complete change was about to take place in the commercial policy of the kingdom. This account produced to day a considerable advance in Spanish stock, although no intimation is given respecting a new loan. Letters from Irun to the 26th ult. contain certain various speculations likely to result to trade from a reduction of the duties on foreign manufactures, so strongly opposed by the council of Castile. The Spanish revenue, it is said, would be more than doubled.

Several extracts from brigadier general Archibald Campbell's despatches, regarding the Burmese war, appear in Liverpool papers received in town yesterday; the latest is of the 16th of October. The Burmese seem far from being deficient in military tactics. In describing an attack upon a stockade, in which our troops were repulsed, the report of the action states—"Volleys of grape and musketry were discharged upon the party at the distance of 50 or 60 yards, with an effect and regularity hitherto unequalled in this country." Our loss on this occasion was 21 killed and 74 wounded. The most important intelligence from this quarter may be soon expected, as general Campbell says, "The united strength of the Burmese empire is now [16th October] collected in my front," and Sir Archibald seems confident of success.

March 15.

Turkey—Greece.—The *Nuremberg Correspondent* of the 3d inst. contains the following account of the new preparations making by the Turks against the Greeks, who, it is added, do not fear them:

"*Mediterranean Coast, Feb.* 18.—In a letter from Pera the following particulars are given of the plan of the campaign against the Greeks, which is said to be finally adopted, and for the execution of which preparations are now making. According to this plan, the Porte will employ no less than four armies to subdue the Morea and the continent of Greece. The first of these armies is to consist of the troops assembled along the Asiatic coast, and will be conveyed from thence to the Peloponnesus in European transports, escorted by the Turkish fleet. The captain Pacha, it is said, will not take the chief command of this fleet, in order to avoid all misunderstanding with Ibrahim Pacha, to whom the supreme direction of the entire expedition against the Greeks will be confided; this is in conformity with a Firman of the Sultan, long ago addressed to Ibrahim Pacha, and which is now to be renewed. The second army, under the command of Ibrahim in person, is to consist of the Egyptian troops, and to land in the Morea. The third and most numerous army is to be organized by Rechid Pacha, at Larissa, and to consist of all the troops that can be spared in Romelia, Bulgaria, Macedonia, and on the Danube. A part of the garrison of Constantinople is to join this army, the nucleus of which will be formed of the troops now in Thessaly, which made the last campaign under Dervisch Pacha. The fourth army, which is intended to co operate with the first, is to consist entirely of Albanian troops; for which purpose negociations are now carrying on with the Albanian chiefs. This latter army, to be commanded by the Pacha of Scutari, will advance to Etolia, while Rechid Pacha penetrates into Livadia. After the subjection of these two provinces, all these troops are to be conveyed to the Morea. In this plan of the campaign, which certainly seems to have much to recommend it, neither the Greek naval force nor the Greek army is taken into account. The Greeks are no more afraid for the Pacha of Scutari, than of the Captain Bey. They hope to be a match for Rechid and Ibrahim, who cannot co-operate with each other.